JAK ZIEMIA PO PIERWSZYM DESZEZU

Like the earth after the first rain

(The Poems from Poland)

తొలి వానజల్లు కురిసిన తరువాత నేలలా...

Dr. Lanka Siva Rama Prasad

డాక్టర్ లంకా శివరామప్రసాద్

ద్విభాషా కవిత్వం

Bilingual Poetry

JAK ZIEMIA PO PIERWSZYM DESZEZU

LIKE THE EARTH AFTER THE FIRST RAIN

(The Poems from Poland)

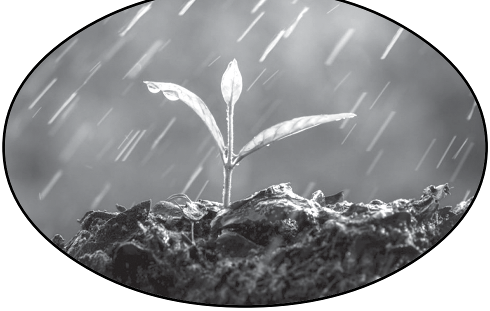

తొలి వానజల్లు కురిసిన తరువాత నేలలా

స్వేచ్ఛానువాదం

డాక్టర్ లంకా శివరామప్రసాద్

Dr. Lanka Siva Rama Prasad

JAK ZIEMIA PO PIERWSZYM DESZEZU

LIKE THE EARTH AFTER THE FIRST RAIN

తొలి వానజల్లు కురిసిన తరువాత నేలలా

Translated by

Dr. Lanka Siva Rama Prasad

✧✧✧————————————✧✧✧

October 2018

All rights reserved

Copyright @ 2018
by **Polish Poetry Group & Writers Corner**

For Copies:

Dr. Lanka Siva Rama Prasad
Srijana Lokam / Writer's Corner
Prasanthi Hospital
Sivanagar, WARANGAL-506 002,
Telangana, INDIA
Mobile : 8897849442
Email: lankasrprasad@gmail.com
www.anuvaadham.com

Price : ₹ **200** **$ 4**

Cover Design & Post Script :

Prakash Pula

Printed at :

Vasavi Printers
J.P.N. Road, Warangal. Ph : 0870-2426364

This book is presented to...

Baltic Sea
Bornholm
(DENMARK)
Pomeranian
Bay
Gulf of
Gdansk
RUSSIA
Pregolya
LITHUANIA
VILNIUS
Ustka
Gdynia
Sopot
Gdańsk
Koszalin
Kołobrzeg
Świnoujście
Tczew
Elblag
Olsztyn
Szczecin
Vistula
Pisa
Narew
Białystok
Bydgoszcz
Toruń
Ostrołęka
Notec
Gorzów
Wielkopolski
Oder
Warta
BERLIN
Bug
BELARUS
Poznań
Vistula
WARSAW
Warta
GERMANY
P O L A N D
Łódź
Głogów
Radom
Lublin
Chelm
Buh
Legnica
Wrocław
Neisse
Warta
Vistula
Oder
Kielce
Opole
Częstochowa
Vistula
Katowice
San
Gliwice
Kraków
Rzeszów
PRAGUE
Przemyśl
UKRAINE
CZECH REPUBLIC
Krosno
SLOVAKIA
AUSTRIA
0
50
100 km
0
50
100 mi

ప్రస్తావన

తొలి వానజల్లు కురిసిన తరువాత నేలలా పరిమళాన్నిస్తాయి ఈ ఆరుగురు పోలిష్ కవుల కవితలు. ఎన్నో ఆటుపోట్లకు గురై ప్రపంచంలోనే అత్యంత దారుణమైన అణచివేతకు, క్షోభకు గురైన పోలండ్ ప్రజలు ఎప్పటికప్పుడు తమని తాము అన్ని రంగాల్లో పునరుజ్జీవింపజేసుకుంటూ వచ్చారు. నాటకీయత, వైయక్తిక అనుభవాలు ప్రధానాంశాలుగా, కాల్పనిక సాహిత్యం అరుదుగా ఉండే పోలిష్ సాహిత్యం అయిదు నోబుల్ బహుమతులను పొందినది. వారిలో Czeslaw Milosz (1980), Wislawa Szymborska (1996) కవులు.

Polish Enlightenment కాలం (1730-40) తరువాత Romanticism, January Uprising - Positivism; Modernist - Young Poland Movement లాంటి ఉద్యమాలు పోలిష్ సాహిత్య చరిత్రలో భాగాలైనాయి. Interbellum (1918-39), రెండవ ప్రపంచయుద్ధం, ఆ తరువాత ఆక్రమణలో ఉన్న పోలండ్ (1945-56); స్వతంత్ర దేశంగా అవతరించిన పోలండ్‌లో సాహిత్యం కూడ అనేక ఒత్తిడులకు లోనై తనను తాను విశిష్టంగా నిర్మించుకున్నది.

పది రంగుల ఇంద్రధనుస్సు (ఇప్పటి పదిమంది పోలిష్ కవుల కవితల అనువాద సంకలనం)ను అందించినట్లే ఆరుగురు ప్రసిద్ధ పోలండ్ కవుల కవితలను ఇంగ్లీష్ అనువాదాల్ని తెలుగులోకి అనువదించి సృజనలోకం తెలుగు సాహితీలోకానికి సవినయంగా అందిస్తున్నది.

- డాక్టర్ లంకా శివరామప్రసాద్

CONTENTS

1) ADAM MICKEWICZ (1798-1855) 7

2) CZESLAW MILOSZ (1911-2004) 21

3) WISLAWA SZYMBORSKA (1923-2012) 33

4) TADEUSZ ROZEWICZ (1921-2014) 51

5) JAN KOCHANOWSKI (1530-1584) 68

6) CYPRIAN NORWID (1821-1883) 81

ADAM MICKEWICZ

అదం మికెవిక్జ్

Adam Bernard Mickiewicz - 24 December 1798 – 26 November 1855) was a Polish poet, dramatist, essayist, publicist, translator, professor of Slavic literature, and political activist. He is regarded as national poet in Poland, Lithuania and Belarus. A principal figure in Polish Romanticism, he is counted as one of Poland's "Three Bards" ("*Trzej Wieszcze*") and is widely regarded as Poland's greatest poet. He is also considered one of the greatest Slavic and European poets and has been dubbed a "Slavic bard". A leading Romantic dramatist, he has been compared in Poland and Europe to Byron and Goethe.

He is known chiefly for the poetic drama *Dziady* (*Forefathers' Eve*) and the national epic poem *Pan Tadeusz*. His other influential works include *Konrad Wallenrod* and *Grazyna*. All these served as inspiration for uprisings against the three imperial powers that had partitioned the Polish-Lithuanian Commonwealth out of existence.

Mickiewicz was born in the Russian-partitioned territories of the former Grand Duchy of Lithuania, which had been part of the Polish-Lithuanian Commonwealth, and was active in the struggle to win independence for his home region. After, as a consequence, spending five years exiled to central Russia, in 1829 he succeeded in leaving the Russian Empire and, like many of his compatriots, lived out the rest of his life abroad. He settled first in Rome, then in Paris, where for a little over three years he lectured on Slavic literature at the College de France. He died, probably of cholera, at Constantinople in the Ottoman Empire, where he had gone to help organize Polish and Jewish forces to fight Russia in the Crimean War.

In 1890, his remains were repatriated from Montmorency, Val-d'Oise, in France, to Wawel Cathedral in Krakow, Poland.

UNCERTAINTY

When I don't see you, I don't sigh, I don't cry,
I don't loose my head, when I look at you,
However if I don't see you for a long time,
I am missing something, someone I must see,
And longing, I'm asking myself a question:
Is it friendship? Or is it love?

When I loose your sight, I can't even once,
Recreate your image in my mind,
However, despite my will I feel sometimes,
That it is always close to my thought,
And again I pose myself a question:
Is it friendship? Or is it love?

I suffered much, and I didn't think at all
To go to you and express my sorrow;
Going without a purpose, not minding the road,
I will come to your doorstep without knowing how.
Entering, I ask myself a question:
What led me here? Friendship or love?

For your health, I would give my life
For your peace, I would descend to hell,
Though I lack the courageous will in my heart,
to be for you health and peace.
And again I pose myself a question:
Is it friendship? Or is it love?

1. అనిశ్చిత స్థితి

నిన్ను చూడనప్పుడు నేను నిట్టూర్చును, ఏడ్వను,
నిన్ను చూసినప్పుడు నేను పిచ్చివాడినైపోను,
కాని, ఎక్కువ కాలంగా నిన్ను చూడకపోతే
ఏదో కోల్పోయినట్లు, ఎవరినో తప్పక చూడాలన్నట్లు
ఏదో వేదన, విరహం; నన్ను నేనడుగుతాను ఓ ప్రశ్న అప్పుడు
ఇది స్నేహమా? లేక ప్రేమా?

నీవు కనబడకుండా పోయినపుడు, కనీసం ఒక్కసారైనా
నా మనసులో నీ రూపాన్ని చిత్రించాలనుకోను
అయినా, నా ఇచ్ఛకు వ్యతిరేకంగా చాలాసార్లు అనుకున్నాను,
నా ఆలోచనలన్నీ దాదాపు దానితోనే నిండినపుడు
నన్ను నేను ఒక ప్రశ్న అడగుతాను–
ఇది స్నేహమా? లేక ప్రేమా?

నేను ఎన్నో బాధలు పడ్డాను, కాని ఆలోచించలేదు
నీ దగ్గరకు వెళ్లి నా దుఃఖాన్ని చెప్పుకుందామని
అకారణంగా వెళ్లడం, దారిని పట్టించుకోకపోవడం
ఎలా రావాలో తెలియకుండానే వస్తాను నీ గుమ్మం ముందుకు
లోపలికి వస్తూ నన్ను నేను ఓ ప్రశ్న అడుగుతాను–
ఏది నన్నిటు నడిపించింది? స్నేహమా లేక ప్రేమా?

నీ క్షేమం కోసం నా ప్రాణాన్నిస్తాను
నీ శాంతి కోసం నరకానికైనా వెళ్తాను
నా గుండె అంత దృఢమైనది కాకపోయినా
నీ క్షేమం, శాంతి కోసం నిలబడతాను
మరల నన్ను నేను ఓ ప్రశ్న అడుగుతాను–
ఇది స్నేహమా? లేక ప్రేమా?

When you lay your hand in my palms
I’m surrounded by calm,
It feels like this light dream could end my life
But a lively heartbeat keeps me awake;
Which loudly asks a question:
Is it friendship? So it is love?

Composing this song for you,
The spirit of the Poets didn’t inspire me;
Filled with surprise, I didn’t perceive myself,
Where did I get the thoughts from,
how did I come across the rimes;
And I have finally written down this question:
What inspired me? Friendship or love?

(It is actually so popular, that one of the best Polish singers between 1970s and 2000s covered it.)

✧✧✧✧✧

నా చేతిలో నీ చేయి వేసినపుడు
నా చుట్టూరా ఎంతో ప్రశాంతత
ఈ తియ్యని కల నా జీవితానికి చాలునని;
కాని, గుండె చప్పుడు నన్ను మేల్కొల్పుతుంది
బిగ్గరగా అడుగుతుంది నన్ను ఓ ప్రశ్న!
ఇది స్నేహమా? లేక ప్రేమా?

ఈ పాటను నీకోసం వ్రాస్తూన్నపుడు
కవుల ఆత్మ నన్ను ఉత్తేజపరచలేదు
ఆశ్చర్యంలో మునిగి నన్ను నేనే గుర్తించలేదు
ఎక్కడిదీ ఆలోచన? ఈ గీతపు లయలెక్కడివి?
చివరకు వ్రాశాను ఈ ప్రశ్నను
ఏది నన్ను ఉత్తేజపరచినది? స్నేహమా లేక ప్రేమా?

✧✧✧✧✧

THE CROSSING

Monsters merge and welter through the water's mounting
Din. All hands, stand fast! A sailor sprints aloft,
Hangs, swelling spider-like, among invisible nets,
Surveys his slowly undulating snares, and waits.

The wind! The ship's a steed that champs and shies, breaks loose,
And lunges out upon the blizzard-white sea. It heaves
Its neck; it plunges, trampling waves; it cleaves the clouds
And scours the sky; it sweeps up winds beneath its wings.

My spirit like the swaying mast, plays in the stormy sky,
And like the swelling sails ahead, imagination fills,
Till suddenly I too cry out with the madly shouting crew.

With arms outspread I fall upon the plunging boards and feel
It is my breast that gives the ship new burst of speed,
And know, happy and light at last, what is a bird.

✧✧✧✧✧

2. సముద్రాన్ని దాటడం

రాక్షస జంతువులన్నీ కలిసి, ఎగిసిపడ్తున్న జలాల్లో
ఒహాటే రొద, అరుపులు; అందరూ సిద్ధంగా ఉండండి!
ఓ నావికుడు ముందుకురికినాడు, సాలీడులా వేలాడుతూ, ఉబ్బుతూ
కనబడని వలలు, ఉచ్చుల్ని గమనిస్తూ వేచి చూస్తున్నాడు,

తుఫాను గాలి! నావ కోసుకుపోతున్నది ముందుకు,
అలలతో నిండిన తెల్లటి మంచుతుఫానుల సముద్రాన్ని,
మెడవరకు నీళ్లలో మునిగి, అలల్ని తొక్కి, మబ్బుల్ని చీల్చి
ఆకాశాన్ని ఒరుసుకుంటూ, గాలుల్ని తన రెక్కలకింద ఊడుస్తూ

నా ఆత్మ ఊగుతున్నది తెరచాప స్తంభంలా, తుఫాను నింగిలో
సముద్రపు పోటులో, తెరచాపలను ఉబ్బించి, ఊహలు నిండగా
నేను అరచాను అకస్మాత్తుగా, కేకలు పెడ్తున్న మిగతా సిబ్బందితోపాటుగా

చేతులు చాచి మునుగుతున్న పడవపై పడ్డాను,
నాకనిపించింది నా రొమ్ముతో నౌకకు వేగాన్నిచ్చానని,
సంతోషంగా, తేలికగా, ఓ పక్షిలా ఎగిరిపోతున్నట్లు.

✧✧✧✧✧

WITHIN THEIR SILENT, PERFECT GLASS

Within their silent perfect glass
The mirror waters, vast and clear,
Reflect the silhouette of rocks,
Dark faces brooding on the shore.

Within their silent, perfect glass
The mirror waters show the sky;
Clouds skim across the mirror's face,
And dim its surface as they die.

Within their silent, perfect glass
The mirror waters image storm;
They glow with lightning, but the blast
Of thunder do not mar their calm.

Those mirror waters, as before,
Still lie in silence, vast and clear.

The mirror me, I mirror them,
As true a glass as they I am:
And as I turn away I leave
The images that gave them form.

Dark rocks must menace from the shore,
And thunderheads grow large with rain;
Lightning must flash above the lake,
And I must mirror and pass on,
Onward and onward without end.

3. నిశ్శబ్దమై, పరిపూర్ణమైన అద్దంలో...

నిశ్శబ్దమై పరిపూర్ణమైన అద్దంలో
అది జీవాన్నిస్తుంది, విశాలంగా, స్పష్టంగా
కొండల నీడల్ని ప్రతిఫలిస్తూ
నల్లటి ముఖాలు తీరాన ఆలోచిస్తుండగా

నిశ్శబ్దమై, పరిపూర్ణమైన అద్దంలో
కనిపిస్తాయి ఆకాశపు వైవిధ్యాలు
అద్దం ముఖాన మబ్బులు తారట్లాడ్తాయి
అవి మరణిస్తూ అద్దం ముఖాన్ని మసకబారుస్తాయి

నిశ్శబ్దమై పరిపూర్ణమైన అద్దంలో
అది చూపిస్తుంది తుఫాను దృశ్యాన్ని
అవి మెరుస్తాయి మెరుపులతో, ఉరుముల
గర్జనలతో, కాని, భంగపరచవు వాళ్ల నిశ్శబ్దాన్ని

అద్దం అలానే చూపిస్తుంది
నిశ్శబ్దంలో నిశ్చలంగా, విశాలంగా, స్పష్టంగా

నేను అద్దాన్ని, వాళ్లను ప్రతిఫలిస్తాను
నాలానే వాళ్లూ అద్దంలాంటివాళ్లు
నేను వీడ్కోలు రూపాలను వదిలివెళ్తాను
వాళ్లకిచ్చిన రూపాలను విడిచివెళ్తాను

తీరం నుంచి గండశిలలు అల్లరిపెడ్తాయి
వర్షంతో బాటు ఉరుములు శబ్దిస్తాయి పెరుగుతూ
సరస్సుపైన మెరుపులు మెరుస్తాయి తప్పక
నేను వాటిని ప్రతిఫలిస్తూ వెళ్లిపోవాలి
ముందుకు, మున్ముందుకు, అనంతంగా!

THE AKKERMAN STEPPE

I launch myself across the dry and open narrows,
My carriage plunging into green as if a ketch,
Floundering through the meadow flowers in the stretch.
I pass an archipelago of coral yarrows.

It's dusk now, not a road in sight, nor ancient barrows.
I look up at the sky and look for stars to catch.
There distant clouds glint—there tomorrow starts to etch;
The Dnieper glimmers; Akkerman's lamp shines and harrows.

I stand in stillness, hear the migratory cranes,
Their necks and wings beyond the reach of preying hawks;
Hear where the sooty copper glides across the plains,

Where on its underside a viper writhes through stalks.
Amid the hush I lean my ears down grassy lanes
And listen for a voice from home. Nobody talks.

— translated from the Polish by **Leo Yankevich**

✧✧✧✧✧

4. అక్కరమాన్ స్టెప్పె మైదానం

పొడి, ఇరుకు దారులలో నన్ను నేను ఆవిష్కరిస్తాను
నా బండి హరితవనంలోకి దుముకుతుంది రెండు తెరచాపల నావలా
మైదానపు పుష్పాలను తొక్కుకుంటూ ఆ విశాల ప్రదేశంలో
పగడాల పూలమొక్కలున్న ద్వీపాల సమూహాన్ని దాటుతూ

ఇప్పుడు చీకటి పడింది, దారి కనిపించదు, అనాది గుట్టలూ కానరావు
నేను చూసాను నింగివేపు, తారల వేపు దారికోసం
దూరపు మబ్బులు మెరుస్తున్నాయక్కడ, రేపటి చుక్కలు చెక్కుతున్న చోటు
'నీపర్' నది మసక మసకగా, అక్కరమాన్ దీపం వెలుగుకు అడ్డు లేకుండా!

నేను నిలబడ్డాను నిశ్చలస్థితిలో, వలస కొంగల్ని వింటూ
వాటి మెడలు, రెక్కలు డేగలకందనంత దూరంలో
విను, మైదాలపై వ్యాపిస్తున్న రాగి మసి చప్పుడును.

మొక్కల కాండాల దగ్గర పొడపాము కదుల్తున్నది
నేను చెవులు రిక్కించి వింటున్నాను పచ్చని దారుల్లో
ఇంటి నుంచి వచ్చే స్వరం కోసం; ఎవరూ పలకడం లేదు.

✧✧✧✧✧

GOOD NIGHT

Goodnight! No more merriment for us today,
May angels enfold you in blue wings of cheer,
Goodnight! May your eyes ease after bitter tears,
Goodnight! May your heart's passion slumber away.

Goodnight! to moments of intimate replies,
May a charming and soothing music surround,
May it play in your ears, and whilst sleeping sound,
Let my image so delight your sleepy eyes.

Goodnight. Turn around! Place your gaze in my keep,
Permit a cheek-Goodnight!-For your butler you've clapped?
Give me your bosom to kiss-Goodnight-so strapped.

Goodnight. You have run off and you want no more.
Goodnight through the keyhole-sadly-a locked door!
Repeating 'goodnight!' I'd never let you sleep.

✧✧✧✧✧

5. శుభరాత్రి

గుడ్‌నైట్! ఇవ్వాళ్టికి ఈ ఆనందం చాలు!
ఎందరో దేవదూతలు ఆనందపు నీలిరెక్కలతో నిన్ను పొదివినారు
శుభరాత్రి! దుఃఖాశ్రువులు తగ్గి నీ కనులు విశ్రాంతి నొందునుగాక!
శుభరాత్రి! నీ హృదయోద్వేగం ఉపశమించును గాక!

గుడ్‌నైట్! ఆత్మీయమైన సమాధానపు క్షణాలకు
ఆకర్షణీయమై, సెద తీర్చే సంగీతం చుట్టూ ప్రసరించును గాక!
అది నీ వీనులకు వినిపించి, నీవు గాఢంగా నిద్రించగా
నీ నిదుర కనులకు నా రూపం ఆనందదాయకమగును గాక!

శుభరాత్రి! ఇటు తిరుగు, నీ చూపును ఉంచు నా రక్షణలో,
నీ చెక్కిలిపై ముద్దిడనీ, నీ సేవకుడినై చప్పట్లు కొట్టినావా?
నాకు నీ కౌగిలినిచ్చి, శుభరాత్రి తెలుపుతూ ముద్దాడు

గుడ్‌నైట్! నీవు వెళ్లిపోయావు ఇకచాలు అని తాళం వేసి
తాళపు రంధ్రం ద్వారా నీకు చెబుతున్నాను శుభరాత్రి!
మరల మరల శుభరాత్రి తెలుపుతూ నేను నిన్ను నిద్రపోనివ్వను.

✧✧✧✧✧

26/28

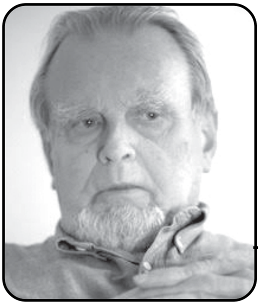

CZESLAW MILOSZ
జెస్లా మిలోస్జ్

Czeslaw Milosz - 30 June 1911 – 14 August 2004) was a Polish poet, prose writer, translator and diplomat. He always identified strongly as well with Lithuania, as he was born in what is now Kaunas County, grew up in rural Lithuania, and was educated at university in what is again known as Vilnius, then part of Poland.

His World War II-era sequence *The World* is a collection of twenty “naïve” poems. Following the war, he served as Polish cultural attache in Paris and Washington, D.C., and in 1951 defected to the West. His nonfiction book *The Captive Mind* (1953) became a classic of anti-Stalinism. From 1961 to 1998 he was a professor of Slavic Languages and Literatures at the University of California, Berkeley.

He became a U.S. citizen in 1970. In 1978 he was awarded the Neustadt International Prize for Literature, and in 1980 the Nobel Prize in Literature for his poetry, essays and other writing. In 1999 he was named a Puterbaugh Fellow. After the fall of the Iron Curtain, he divided his time between Berkeley, California, and Krakow, Poland.

LOVE

Love means to learn to look at yourself
The way one looks at distant things
For you are only one thing among many.
And whoever sees that way heals his heart,
Without knowing it, from various ills—
A bird and a tree say to him: Friend.

Then he wants to use himself and things
So that they stand in the glow of ripeness.
It doesn't matter whether he knows what he serves:
Who serves best doesn't always understand.

✧✧✧✧✧

6. ప్రేమ

ప్రేమంటే నీలోకి నిన్ను చూసుకోడానిని నేర్చుకోవడం
దూరపు వస్తువుల్ని చూసే తీరుగా
ఎందుకంటే నీవు ఎన్నిటిలోనో ఒక్కడివి
అలా చూసేవాడు హృదయవేదనను తీర్చగలడు
అది తెలియకుండా, అనేక రుగ్మతలు-
ఒక పక్షి, ఒక చెట్టు చెబుతాయి; స్నేహితుడా

అప్పుడతడు తనను, విషయాలను వాడుకుంటాడు
పక్కానికి వచ్చిన వెలుగులో కానవస్తాయవి
అతడు వడ్డించేది అతడికి తెలిసినా తెలియకపోయినా సరే
బాగా సేవ చేసేవాడు బాగా అర్థం చేసుకోవాలనేదేమీ లేదు.

✧✧✧✧✧

MAGPIETY

The same and not quite the same,
        I walked through oak forests
Amazed that my Muse, Mnemosyne,
Has in no way diminished my amazement.
A magpie was screeching and I said: Magpiety?
What is magpiety? I shall never achieve
A magpie heart, a hairy nostril over the beak, a flight
That always renews just when coming down,
And so I shall never comprehend magpiety.
If however magpiety does not exist
My nature does not exist either.
Who would have guessed that, centuries later,
I would invent the question of universals?

(Magpie+Piety = Magpiety - A Portmanteau word invented by Thomas Hood (1799-1845) English Poet and humorist to denote talkativeness, garrulity, religious piety)

✧✧✧✧✧

7. బొమ్మజెముడు కాకి - మత విశ్వాసం

అదే కాని, అదే పూర్తిగా కాదు, ఓక్ అడవిలో నడిచాను నేను
నా కళామతల్లి 'నెమొసిని' నా ఆశ్చర్యాన్ని
తగ్గించలేదెందుకని నేనాశ్చర్యపోయాను
బొమ్మజెముడు కాకి అరుస్తున్నది– నేనన్నాను– 'మతవిశ్వాసపు పక్షీ'–
ఇంతకీ బొమ్మజెముడు కాకి – మతవిశ్వాసమేమిటి?
నేను సాధించలేను బొమ్మజెముడు కాకి హృదయాన్ని,
ముక్కు మీద వెంట్రుకలున్న రంధ్రం, ఎగరడం,
పోయినకొద్దీ వస్తూనే ఉంటాయి, ఇవీ, మతవిశ్వాసాలూ
ఒకవేళ అది లేదనుకో
నా సహజ ప్రకృతి ఉనికీ ఉండదు.
ఎవరూహించగలరు, శతాబ్దాల తరువాత
విశ్వజనీనమైన ప్రశ్నను నేను కనుగొంటానని?

✧✧✧✧✧

MEANING

When I die, I will see the lining of the world.
The other side, beyond bird, mountain, sunset.
The true meaning, ready to be decoded.
What never added up will add Up,
What was incomprehensible will be comprehended.
- And if there is no lining to the world?
If a thrush on a branch is not a sign,
But just a thrush on the branch? If night and day
Make no sense following each other?
And on this earth there is nothing except this earth?
- Even if that is so, there will remain
A word wakened by lips that perish,
A tireless messenger who runs and runs
Through interstellar fields, through the revolving galaxies,
And calls out, protests, screams.

✧✧✧✧✧

8. అర్థం

నేను చనిపోయేప్పుడు చూస్తాను ప్రపంచపు అంచును
ఆవలి వేపు, పక్షి, పర్వతం, సూర్యాస్తమయానికి ఆవల
అసలైన అర్థం, వెలికిదీయబడడానికి సిద్ధంగా ఉన్నది
ఎన్నడూ కలపబడనిది కలుస్తుందిప్పుడు.
ఇంతవరకు అర్థం చేసుకోబడనిది అర్థమవుతుంది.
మరి ప్రపంచానికి అసలు అంచే లేకపోతే?
తరూ శాఖపై చిన్నిపిట్ట ఓ సంకేతం కాదా?
రాత్రి, పగలు ఒకదానినొకడి తరమడం చెప్పడం లేదా?
ఈ భూమిపై భూమి తప్ప ఇంకేమీ లేదా
అలా అయినప్పటికీ అక్కడ మిగుల్తుంది
నశించే పెదాలచే మేల్కొల్పబడిన 'మాట'
అలుపు లేని వార్తాహరుడు, ఎల్లప్పుడూ పరిగెడ్తూ
తారామండలాల గుండా, పరిభ్రమించే నీహారికల గుండా,
పిలుపునిస్తూ, అభ్యంతరం చెబుతూ, అరుస్తూ....

✧✧✧✧✧

NOT MINE

All my life to pretend this world of theirs is mine
And to know such pretending is disgraceful.
But what can I do? Suppose I suddenly screamed
And started to prophesy. No one would hear me.
Their screens and microphones are not for that.
Others like me wander the streets
And talk to themselves. Sleep on benches in parks,
Or on pavements in alleys. For there aren't enough prisons
To lock up all the poor. I smile and keep quiet.
They won't get me now.
To feast with the chosen—that I do well.

Translated from Polish to English by **Robert Hass**

✧✧✧✧✧

9. నాది కాదు

నా జీవితమంతా నటించాను వాళ్ల ప్రపంచం నాదని
తెలుసుకున్నాను ఆ నటన అవమానకరమని
కాని నేనేమి చేయగలను? చటుక్కున అరిచాననుకో
అరిచి భవిష్యత్తును జోస్యం చెప్పబోతే, ఎవరు వింటారు?
వాళ్ల తెరలు, మైక్రోఫోనులు దానికోసం కాదు కదా
మిగతావాళ్లకు నేను వీధుల్లో తిరగడం ఇష్టం,
వాళ్లతో మాట్లాడడం, పార్కు బల్లలపై పడుకోవడం
లేదా కాలిబాటలపై సందుగొందుల్లో, ఎందుకంటే
సరిపడినంత జనం లేరు పేదవాళ్లను జైళ్లలో పెట్టి తాళం వేసేందుకు
వాళ్లు నన్నిప్పుడు పట్టుకోలేరు
ఎన్నిక చేయబడిన వారితో విందు చేసేందుకు– అది నేను బాగా చేస్తాను.

✧✧✧✧✧

ONE POEM

You ask me how to pray to someone who is not.
All I know is that prayer constructs a velvet bridge
And walking it we are aloft, as on a springboard,
Above landscapes the color of ripe gold
Transformed by a magic stopping of the sun.
That bridge leads to the shore of Reversal
Where everything is just the opposite and the word ‘is’
Unveils a meaning we hardly envisioned.
Notice: I say we; there, every one, separately,
Feels compassion for others entangled in the flesh
And knows that if there is no other shore
We will walk that aerial bridge all the same.

✧✧✧✧✧

10. ఒక కవిత

నీవడుగుతావు ఎలా ప్రార్థించాలి లేనివాడికని
నాకు తెలిసిందల్లా ప్రార్థన ఒక వెల్వెట్ వంతెనను నిర్మిస్తుందని
ఒక స్ప్రింగ్‌బోర్డుపై నడిచినట్లు, పై ఎత్తున
బంగరు పసుపు రంగు మైదానాలకు ఎగువన
సూర్యుడిని ఆపినట్లు, ఓ మాయచే మార్పు చెందినట్లు
వెనక్కి మరల్చే తీరాన్ని చేర్చే వంతెన దగ్గర
అక్కడ అన్నీ వ్యతిరేకమే, ఉన్నది అనే పదం
మనం ఏనాడూ దృశ్యించని అర్థాన్ని విడమరుస్తుంది.
గుర్తించు నేనన్నాను 'మనం' అని– అక్కడ ప్రతి ఒక్కరు
విడివిడిగా, దేహపు మాంసంలో చిక్కుబడినవాళ్లు
పొందుతారు దయను; తెలుసుకుంటారు వేరే తీరం లేదని
అందరం అలానే దాటుతాం ఆ వాయు వంతెనను.

✧✧✧✧✧

WISLAWA SZYMBORSKA
విస్లావా జింబోర్స్కా

Maria Wislawa Anna Szymborska (2 July 1923 – 1 February 2012) was a Polish poet, essayist, translator and recipient of the 1996 Nobel Prize in Literature. Born in Prowent, which has since become part of Kornik, she later resided in Krakow until the end of her life. In Poland, Szymborska's books have reached sales rivaling prominent prose authors: although she once remarked in a poem, "Some Like Poetry" ("Niektórzy lubi[1] poezjê"), that no more than two out of a thousand people care for the art.

Szymborska was awarded the 1996 Nobel Prize in Literature "for poetry that with ironic precision allows the historical and biological context to come to light in fragments of human reality". She became better known internationally as a result of this. Her work has been translated into English and many European languages, as well as into Arabic, Hebrew, Japanese, Persian and Chinese.

UTOPIA

Island where all becomes clear.
Solid ground beneath your feet.
The only roads are those that offer access.
Bushes bend beneath the weight of proofs.

The Tree of Valid Supposition grows here
with branches disentangled since time immemorial.
The Tree of Understanding, dazzlingly straight and simple,
sprouts by the spring called Now I Get It.

The thicker the woods, the vaster the vista:
the Valley of Obviously.
If any doubts arise, the wind dispels them instantly.

Echoes stir unsummoned
and eagerly explain all the secrets of the worlds.
On the right a cave where Meaning lies.
On the left the Lake of Deep Conviction.
Truth breaks from the bottom and bobs to the surface.

Unshakable Confidence towers over the valley.
Its peak offers an excellent view of the Essence of Things.
For all its charms, the island is uninhabited,
and the faint footprints scattered on its beaches
turn without exception to the sea.

As if all you can do here is leave
and plunge, never to return, into the depths.
Into unfathomable life.

Translated from Polish to English by
S. Baranczak & C. Cavanagh

✧✧✧✧✧

11. భూతల స్వర్గం

అన్నీ స్పష్టంగా కనబడే ద్వీపం
నీ పాదాలకింద గట్టి నేల
అక్కడికి వెళ్లేందుకు దారులున్నాయి
ఋజువుల బరువుకు తలలు వంచిన పొదలు.

ఊహావృక్షం పెరుగుతుందిక్కడ
అనాదికాలం నుండీ చిక్కువడిన శాఖలతో
గ్రాహ్యవృక్షం కనిపిస్తుంది చాలా మామూలుగా
'నేనిప్పుడు పొందుతాను' -అనే ఏరు పక్కన

అడవులు దట్టమయ్యేకొద్దీ, విశాలమయ్యే దారులు
స్పష్టాతి స్పష్టపు లోయ.
ఏదైనా సందేహం తలెత్తితే
గాలి తరిమేస్తుంది వెంటనే, ఆ క్షణాన.

పిలవకుండానే ప్రతిధ్వనులు చెలరేగుతాయి
ప్రపంచాల రహస్యాలను తెలియజెబుతాయి
కుడిపక్క గుహలో ఉంటుంది అర్థం
ఎడమ పక్క అభిప్రాయాల సరస్సు
అడుగు నుంచి ఉబుకుతుంది సత్యం

చెక్కుచెదరని నమ్మకం లోయకు ఎగువన
విషయాల సారం కనిపిస్తుంది శిఖరంపైనుంచి
అన్ని విషయాలున్నా, ఆ దీవిలో లేరు జనం
తీరాలపై అక్కడక్కడా కనిపించే పదముద్రలు
అన్నీ మళ్లుతాయి సముద్రంలోకే!

మీరు చేయగలిగిందల్లా వదిలి వెళ్లడం
వెళ్లి, దూకి, తిరిగిరాలేని లోతుల్లోకి పోవడం,
జీవితపు లోలోతుల్లోకి.

✧✧✧✧✧

On Death, without Exaggeration

It can’t take a joke,
find a star, make a bridge.
It knows nothing about weaving, mining, farming,
building ships, or baking cakes.

In our planning for tomorrow,
it has the final word,
which is always beside the point.

It can’t even get the things done
that are part of its trade:
dig a grave,
make a coffin,
clean up after itself.

Preoccupied with killing,
it does the job awkwardly,
without system or skill.
As though each of us were its first kill.

Oh, it has its triumphs,
but look at its countless defeats,
missed blows,
and repeat attempts!

Sometimes it isn’t strong enough
to swat a fly from the air.
Many are the caterpillars
that have outcrawled it.

12. మృత్యువు గురించి, అతిశయోక్తులు లేకుండా

అది హాస్యాన్ని సహించదు,
నక్షత్రాల్ని వెదకడం, వంతెన నిర్మించడం
దానికి తెలియదు నేత, గని, వ్యవసాయం
నౌకానిర్మాణం, కేకులు తయారు చేయడం

రేపటి కోసం మన ప్రణాళికలో
దానిదే ఆఖరి మాట
ముఖ్య విషయం పక్కనే ఉంటుంది.

అది ఏ పనీ చేయలేదు,
దాని వృత్తిలో భాగమైనా,
గొయ్యి తవ్వడం
శవపేటిక నిర్మించడం
తనను తాను శుభ్రపరచుకోవడం.

చంపడంతో నిమగ్నమై
తన పనిని చేస్తుంది అవకతవకలుగా
ఒక పద్ధతీ ఉండదు, నేర్పు ఉండదు.
మన ప్రతి ఒక్కరూ దాని తొలి బలిపశువన్నట్లు

ఓహ్, దాని విజయాలు దానికున్నాయి
కాని ఉన్నాయి అసంఖ్యాక అపజయాలూ
చాలా గొంగళి పురుగులు
దానిని దాటి పాకుతాయి

All those bulbs, pods,
tentacles, fins, tracheae,
nuptial plumage, and winter fur
show that it has fallen behind
with its halfhearted work.

Ill will won't help
and even our lending a hand with wars and coups d'etat
is so far not enough.

Hearts beat inside eggs.
Babies' skeletons grow.
Seeds, hard at work, sprout their first tiny pair of leaves
and sometimes even tall trees fall away.

Whoever claims that it's omnipotent
is himself living proof
that it's not.

There's no life
that couldn't be immortal
if only for a moment.

Death
always arrives by that very moment too late.

In vain it tugs at the knob
of the invisible door.
As far as you've come
can't be undone.

Translated from Polish to English by
S. Baranczak & C. Cavanagh

✧✧✧✧✧

ఆ దుంపలు, బద్దలు,
ఆక్టోపస్ చేతులు, మొప్పలు, గొంతు నాళాలు
వసంత కాలపు ఈకలు, శీతాకాలపు ఉన్ని
చెబుతాయి అది వెనకబడిందని
తన అర్ధమనస్కపు పనిలో!

చెడు ఇచ్ఛ సాయం చేయదు
మన సాయమన్నదే యుద్ధాలు, కుట్రలు
సరిపోవు దానికి

అండాల లోపల గుండె కొట్టుకుంటుంది
పిండాల ఎముకలు పెరుగుతాయి
విత్తనాలు, శ్రమించి మొలకెత్తి తమ జంట ఆకుల్ని చూపిస్తాయి
ఒక్కోసారి ఎత్తైన చెట్లు నేలకూలిపోతాయి.

ఎవరైనా దాని సర్వశక్తిమంతుడని అన్నాడా
అతడే సజీవ ఉదాహరణ
అది కాదని చెప్పేందుకు.

ఒక్క క్షణమైనా
అమరత్వాన్ని పొందని
జీవి ఒక్కటీ లేదు.

మృత్యువు ఎప్పుడూ వస్తుంది
ఆ ఒక్కక్షణం ఆలస్యంగా,
కొక్కేన్ని పట్టుకుని వృధాగా శ్రమపడ్తుంది
కనిపించని ద్వారం వద్ద
నీవు వచ్చిన దూరం మాత్రం
వెనక్కి మరలదు.

✧✧✧✧✧

The Three Oddest Words

When I pronounce the word Future,
the first syllable already belongs to the past.

When I pronounce the word Silence,
I destroy it.

When I pronounce the word Nothing,
I make something no non-being can hold.

Translated from Polish to English by
S. Baranczak & C. Cavanagh

✧✧✧✧✧

13. మూడు విడ్డూరపు పదాలు

నేను భవిష్యత్తు పదం ప్రకటించినపుడు
తొలి పదం అప్పటికే భూతకాలంలోకి చేరింది.

నేను నిశ్శబ్ద పదాన్ని ప్రకటించినపుడు
అది నిశ్శబ్దాన్ని ధ్వంసం చేసింది

నేను 'ఏమీలేదు' అనే పదాన్ని ప్రకటించినప్పుడు
ఆ 'పదం' 'ఏమీలేదు'లో ఉన్న పదం అయ్యింది.

✧✧✧✧✧

Possibilities

I prefer movies.
I prefer cats.
I prefer the oaks along the Warta.
I prefer Dickens to Dostoyevsky.
I prefer myself liking people
to myself loving mankind.
I prefer keeping a needle and thread on hand, just in case.
I prefer the color green.
I prefer not to maintain
that reason is to blame for everything.
I prefer exceptions.
I prefer to leave early.
I prefer talking to doctors about something else.
I prefer the old fine-lined illustrations.
I prefer the absurdity of writing poems
to the absurdity of not writing poems.
I prefer, where love's concerned, nonspecific anniversaries
that can be celebrated every day.
I prefer moralists
who promise me nothing.
I prefer cunning kindness to the over-trustful kind.
I prefer the earth in civvies.
I prefer conquered to conquering countries.
I prefer having some reservations.
I prefer the hell of chaos to the hell of order.

14. సంభావ్యతలు

నేను ఇష్టపడతాను చలనచిత్రాల్ని
నేను ఇష్టపడతాను పిల్లుల్ని
నేను ఇష్టపడతాను 'వార్తా' నది పక్కన ఓక్ వృక్షాల్ని
నేను ఇష్టపడతాను డికెన్స్‌ను దోస్తొవస్కీ కన్నా
నేను ఇష్టపడతాను ప్రజలను ఇష్టపడడానిని
        నేను మానవత్వాన్ని ఇష్టపడిన దానికన్నా
నేను ఇష్టపడతాను సూది, దారం ఎప్పుడూ నా చేతిలో ఉండడానిని
నేను ఇష్టపడతాను హరితవర్ణాన్ని
నేను ఇష్టపడతాను ప్రతిదానికి ఒక కారణాన్ని వెదికి నిందించడానిని
నేను ఇష్టపడతాను మినహాయింపుల్ని
నేను ఇష్టపడతాను త్వరగా వెళ్లిపోవడానిని
నేను ఇష్టపడతాను వైద్యులతో ఏదో ఒకటి మాట్లాడడానిని
నేను ఇష్టపడతాను ప్రాచీన రేఖా చిత్రాల్ని
నేను ఇష్టపడతాను కవితలు వ్రాయడంలోని అసంగతాన్ని
        కన్నా వ్రాయకపోవడంలోని అసంగతాన్ని.
నేను ఇష్టపడతాను ప్రేమకు సంబంధించిన ఏడాది వేడుకలు
                ప్రతిరోజూ జరుపుకోవడానిని
నేను ఇష్టపడతాను నీతిమంతుల్ని ఏదీ వాగ్దానం చేయనివాళ్లను
నేను ఇష్టపడతాను మోసపు దయను, అతివిశ్వాసం కన్నా
నేను ఇష్టపడతాను నేలను సాధారణ దుస్తులలో
నేను ఇష్టపడతాను ఆక్రమించబడిన దేశాలను, ఆక్రమించుకునే దేశాలకన్నా
నేను ఇష్టపడతాను కొన్ని ప్రత్యేక సదుపాయాలను
నేను ఇష్టపడతాను నరకపు అలజడిని, స్వర్గపు క్రమపద్ధతికన్నా
నేను ఇష్టపడతాను 'గ్రిమ్స్' అద్భుత కథలను, వార్తాపత్రికల
                మొదటి పేజీ కథనాలకన్నా

I prefer Grimms' fairy tales to the newspapers' front pages.
I prefer leaves without flowers to flowers without leaves.
I prefer dogs with uncropped tails.
I prefer light eyes, since mine are dark.
I prefer desk drawers.
I prefer many things that I haven't mentioned here
to many things I've also left unsaid.
I prefer zeroes on the loose
to those lined up behind a cipher.
I prefer the time of insects to the time of stars.
I prefer to knock on wood.
I prefer not to ask how much longer and when.
I prefer keeping in mind even the possibility
that existence has its own reason for being.

Translated from Polish to English by
S. Baranczak & C. Cavanagh

✧✧✧✧✧

నేను ఇష్టపడతాను ఆకులు లేని పూలను, పూలు లేని ఆకులకన్నా
నేను ఇష్టపడతాను తోకలు కత్తిరించని కుక్కలను
నేను ఇష్టపడతాను లేతరంగు కళ్లను, ఎందుకంటే నావి
నల్లగా ఉంటాయి కనుక
నేను ఇష్టపడతాను మేజాబల్ల సొరుగులను
నేను ఇష్టపడతాను ఇంకెన్నో ఇక్కడ చెప్పనివాటిని
ఇంకెన్నో చెప్పకుండా వదిలేసిన వాటికన్నా
నేను ఇష్టపడతాను విశృంఖలంగా వదిలేసిన 'సున్న'లను
గూఢాక్షరాల వెనక నిలిపిన వాటికన్నా
నేను ఇష్టపడతాను కీటకాల కాలాన్ని, తారల కాలం కన్నా
నేను ఇష్టపడతాను తలుపు తట్టడానిని
నేను ఇష్టపడతాను ఇంకెంత దూరం, ఎప్పుడు అని
అడగకుండా ఉండడానిని
నేను ఇష్టపడతాను ఉనికి అలా ఉండడానికి ఏదో కారణమన్న
సంభావ్యతను మనసులోనే ఉంచుకోవడానిని.

✧✧✧✧✧

The Joy of Writing

Why does this written doe bound through
these written woods?
For a drink of written water from a spring
whose surface will xerox her soft muzzle?
Why does she lift her head; does she hear something?
Perched on four slim legs borrowed from the truth,
she pricks up her ears beneath my fingertips.
Silence – this word also rustles across the page
and parts the boughs
that have sprouted from the word “woods.”

Lying in wait, set to pounce on the blank page,
are letters up to no good,
clutches of clauses so subordinate
they’ll never let her get away.

Each drop of ink contains a fair supply
of hunters, equipped with squinting eyes behind their sights,
prepared to swarm the sloping pen at any moment,
surround the doe, and slowly aim their guns.

They forget that what’s here isn’t life.
Other laws, black on white, obtain.
The twinkling of an eye will take as long as I say,
and will, if I wish, divide into tiny eternities,
full of bullets stopped in mid-flight.
Not a thing will ever happen unless I say so.

15. వ్రాయడంలోని ఆనందం

ఎందుకీ అక్షరాల జింక బంధించబడి ఉన్నది అక్షరాల అడవికి?
సెలయేటిలోని అక్షరాల నీటిని తాగేటప్పుడు
ఏటి ఉపరితలం దాని మృదువైన మూతిని నకలు చేస్తున్నది!
ఎందుకది తలెత్తి చూస్తున్నది, ఏదైనా చప్పుడు విన్నదా?
సత్యం నుంచి అప్పు తీసుకున్న నాలుగు కాళ్లపై నిలబడి
నా అంగుళి ముద్రల దిగువన చెవులు నిక్కబొడుస్తున్నది.
నిశ్శబ్దం- ఈ పదం గలగలలాడుతున్నది పేజీల గుండా
శాఖలను విడదీస్తూ
అడవులనే పదం నుంచి మొలకెత్తిన వాటిని.

నిరీక్షణలో పరుండి, ఖాళీ పేజీలోకి గెంతుతూ
ఆ పదాలు అంత మంచివి కావు
దిగువ తరగతి కారణాల బంధాలు
ఆమెను స్వేచ్ఛగా పోనీవు.

ప్రతి చుక్క సిరాలో ఉంటుంది
మెల్లకళ్ల వేటగాళ్ల సమూహం దూకుతుంది
ఏ క్షణంలోనైనా అజాగ్రత్తగా ఒరిగే కలంపై
జింకపిల్లను చుట్టుముడుతుంది, తుపాకులు ఎక్కుబెట్టి.

అవి మరచిపోతాయి ఇక్కడున్నది జీవితం కాదని
ఇతర న్యాయాలు నలుపు తెలుపులను సంపాదించి
నేను చెప్పినంతసేపు మెరుస్తాయి కళ్లు
నాకిష్టమయితే అనంతాన్ని చిన్ని ముక్కలుగా చేస్తాయి
మొత్తం బుల్లెట్లను ఆపుతాయి మధ్యలోనే
నా ఆజ్ఞ లేకుండా జరగదేపనీ!

Without my blessing, not a leaf will fall,
not a blade of grass will bend beneath that
little hoof's full stop.

Is there then a world
where I rule absolutely on fate?
A time I bind with chains of signs?
An existence become endless at my bidding?

The joy of writing.
The power of preserving.
Revenge of a mortal hand.

Translated from Polish to English by
S. Baranczak & C. Cavanagh

✧✧✧✧✧

నా ఆశీస్సు లేకుండా రాలదే ఆకూ!
ఒక్క గడ్డి పరకా తలవంచదు ఆ చిన్ని కాలిగిట్టలు
    ఆగినప్పుడు వాటి అడుగున

ఏదైనా ప్రపంచమున్నదా
విధిపై ఆధారపడి నేను పరిపాలించేది?
గుర్తుల గొలుసులతో నేను బంధించేకాలం?
నేను చెప్పినట్లు ఉనికి అనంతంగా మారడం?

వ్రాయడమనే ఆనందం
దానికున్నది భద్రపరచే శక్తి
మర్త్యహస్తపు ప్రతీకారం.

✧✧✧✧✧

TADEUSZ ROZEWICZ
తద్యూస్ రోజవిక్జ్

Tadeusz Rozewicz is a poet of dark refusals, hard negations. He is a naked or impure poet ("I crystallize impure poetry," he writes), an anti-poet relentlessly, even ruthlessly determined to tell the truth, however painful it may be. He scorns the idea of the poet as prophet and speaks from the margins—a stubborn outsider. "A poet is one who believes / and one who cannot," he declares. He dwells in uncertainties and doubts, in the insecure, gray areas of life—skepticism is his native mindset—and strips poetry down to its bare essentials: words alone on a page. He is bracingly clear and shuns the floridities—the grand consolations—of the traditional lyric. His characteristic free-verse style is a non-style, a zero-sum game. "I have no time for aesthetic values," he says. Rather, he treats modern poetry as "a battle for breath" and writes with an anxious, prolific, offhanded urgency. He is wary and intense, a bemused seer of nothingness. I consider him the Samuel Beckett of modern Polish poetry.

Rozewicz belongs to a brilliant generation of Polish poets—the half-generation after Czeslaw Milosz—initiated in the apocalyptic fires of history. He is a crucial part of the firmament—the "Generation of Columbuses"—that includes such other great modern poets as Zbigniew Herbert and Wislawa Szymborska. He grew up during one of the few periods of independence in Polish history, but came of age during the terrible years of World War II. Poland lost six million people during the war, nearly one-fifth of its population, and all young writers felt the crushing burden of speaking for those who did not survive the German occupation. "I'm twenty-four / Led to slaughter / I survived," Rozewicz wrote in "Survivor" (published in *Anxiety* in 1947). It was no boast. For him, poetry—or at least one kind of poetry—was murdered during the war. The Holocaust loomed over everything.

THE SURVIVOR

I am twenty-four
led to slaughter
I survived.

The following are empty synonyms:
man and beast
love and hate
friend and foe
darkness and light.

The way of killing men and beasts is the same
I've seen it:
truckfuls of chopped-up men
who will not be saved.

Ideas are mere words:
virtue and crime
truth and lies
beauty and ugliness
courage and cowardice.

Virtue and crime weigh the same
I've seen it:
in a man who was both
criminal and virtuous.

16. బదికినవాడు

నాకు ఇరవై నాలుగేళ్లు
నరమేధానికి తరలించబడినాను
అయినా, బదికాను

ఇవి పర్యాయపదాలు
మనిషి - మృగం
ప్రేమ - ద్వేషం
మిత్రుడు - శత్రువు
చీకటి - వెలుగు

మనుషుల్ని, మృగాల్ని చంపడం ఒకే విధం
నేను చూసాను
ట్రక్కుల నిండా నరకబడిన మనుషులు
వారు రక్షింపబడరు.

ఆలోచనలనేవి కేవలం పదాలు
సుగుణం - నేరం
సత్యం - అసత్యం
అందం - అందవికారం
ధైర్యం - పిరికితనం

సుగుణం, నేరం ఒకే బరువు తూగుతాయి
నేను చూసాను
ఒక మనిషిని
నేరస్తుడూ, సుగుణశీలి అతగాడు

I seek a teacher and a master
may he restore my sight hearing and speech
may he again name objects and ideas
may he separate darkness from light.

I am twenty-four
led to slaughter
I survived.

Translated from Polish to English by
Adam Czerniawski

✧✧✧✧✧

నేను వెదుకుతున్నాను సరైన గురువుకోసం
అతడు సరిదిద్దుతాడేమోనని నా చూపు, వినికిడి, మాటను.
మరల అతడు వస్తువుల్ని, ఆలోచనకు పేరు పెడ్తాడని
వెలుగు నుంచి చీకటిని వేరు చేస్తాడని

నాకు ఇరవై నాలుగేళ్లు
నరమేధానికి తరలించబడినాను
అయినా, బదికాను.

✧✧✧✧✧

PIG TAIL

When all the women in the transport
had their heads shaved
four workmen with brooms made of birch twigs
swept up
and gathered up the hair

Behind clean glass
the stiff hair lies
of those suffocated in gas chambers
there are pins and side combs
in this hair

The hair is not shot through with light
is not parted by the breeze
is not touched by any hand
or rain or lips

In huge chests
clouds of dry hair
of those suffocated
and a faded plait
a pigtail with a ribbon
pulled at school
by naughty boys.

Translated from Polish to English by
Adam Czerniawski

✧✧✧✧✧

17. పొట్టిజడ

తరలించబడ్తున్న స్త్రీలందరూ
తమ శిరస్సులు గొరిగించుకున్నారు
నలుగురు పనివాళ్లు బిర్చి చీపురుకట్టలతో
శిరోజాలను ఊడ్చి
పోగు చేసినారు.

శుభ్రంగా ఉన్న అద్దం వెనక
గట్టి శిరోజాలున్నాయి
'గాస్' గదుల్లో ఊపిరాడనివి
పక్కపిన్నులు, దువ్వెనలు
ఆ శిరోజాలలో

ఆ శిరోజాలు కాంతితో కాల్చబడలేదు
గాలితో విడదీయబడలేదు
ఎవరి చేయీ తాకలేదు
వర్షం గాని, పెదాలు గానీ,

పెద్దపెద్ద మందసాలలో
పొడి శిరోజాల మబ్బులు
ఊపిరాడనివి
రంగు మాసిన జడలు
రిబ్బను కట్టిన పొట్టిజడ
పాఠశాలలో
కొంటె కుర్రాళ్లు లాగిన జడ!

✧✧✧✧✧

THE RETURN

Suddenly the window will open
and Mother will call
it's time to come in

the wall will part
I will enter heaven in muddy shoes

I will come to the table
and answer questions rudely

I am all right leave me
alone. Head in hand I
sit and sit. How can I tell them
about that long
and tangled way.

Here in heaven mothers
knit green scarves

flies buzz

Father dozes by the stove
after six days' labour.

No—surely I can't tell them
that people are at each
other's throats.

Translated from Polish to English by
Adam Czerniawski

✧✧✧✧✧

18. తిరిగి రావడం

అకస్మాత్తుగా కిటికీ తెరచుకుంటుంది
అమ్మ పిలుస్తుంది
ఇంటిలోకి రమ్మని.

గోడ వెళ్లిపోతుంది
బురద చెప్పుల్తో నేను స్వర్గంలో అడుగుబెడ్తాను

మేజాబల్ల దగ్గర కూర్చుని
మొరటుగా సమాధానాలు చెబుతాను

నేను బాగానే ఉన్నాను, నన్ను
వదిలేయండి ఒంటరిగా, అరచేతుల్లో
తల, పెట్టుకుని కూర్చుని, కూర్చుని;
అతడికెలా చెప్పాలి దూరపు
మెలికల దారి గురించి?

ఇక్కడ స్వర్గంలో తల్లులు
కడ్తున్నారు ఆకుపచ్చని అంగీలను
ఈగలు ముసుర్తున్నాయి

నెగడు దగ్గర నాన్న జోగుతున్నాడు
ఆరురోజుల శ్రమ అనంతరం.

లేదు, ఖచ్చితంగా నేనతడికి చెప్పగలను
జనం ఒకరి గొంతులపై ఒకరు
కత్తులు దూస్తున్నారని.

✧✧✧✧✧

A Sketch For A Modern Love Poem

And yet whiteness
can be best described by greyness
a bird by a stone
sunflowers
in december

love poems of old
used to be descriptions of flesh
they described this and that
for instance eyelashes

and yet redness
should be described
by greyness the sun by rain
the poppies in november
the lips at night

the most palpable
description of bread
is that of hunger
there is in it
a humid porous core
a warm inside
sunflowers at night
the breasts the belly the thighs of Cybele

19. నవీన ప్రేమకవితకు చిన్న ప్రయత్నం

ఇంకా తెల్లదనాన్ని
మసకమసకగా ఉందని వర్ణించవచ్చు
పక్షిని శిలతో
సూర్యకాంతి పుష్పాలు
డిశంబరు నెలలో.

పాతకాలపు ప్రేమ కవితలు
దేహపు అంగాంగ వర్ణనలను,
దానిని, దీనిని వర్ణిస్తాయి.
ఉదాహరణకు కనురెప్పల వెంట్రుకలు

ఇంకా ఎరుపుదనాన్ని
వర్ణించాలి మసక మసకగా ఉందని
సూర్యుడిని వానతో
గసగసాల పూలను నవంబరువి
రాత్రి పెదాలతో

రొట్టెకు సరిపడే
వర్ణన, ఆకలి
దానిలో ఉన్నదది
ఉక్కబోసే రంధ్రాలు
లోపల వెచ్చగా, ఇలా,
సూర్యకాంతి పుష్పాలు రాత్రిపూట,
'సైబిలి' వక్షోజాలు, పొట్ట, తొడలు.

a transparent
source-like description
of water is that of thirst
of ash
of desert
it provokes a mirage
clouds and trees enter
a mirror of water
lack hunger
absence
of flesh
is a description of love
in a modern love poem

✧✧✧✧✧

పారదర్శకమైన వర్ణన
నీరు–దాహం
బూడిద, ఎడారి
ఒక ఎండమావి
మేఘాలు, చెట్లు ప్రవేశిస్తాయి
నీటి అద్దంలో, ఆకలి ఉండదు
దేహం లేకపోవడం,
ప్రేమను వర్ణించడం, ఇలా,
నవీన ప్రేమకవితలో!

✧✧✧✧✧

The Gate

Lasciate ogni speranza
Voi ch'entrate

abandon all hope
ye who enter here

the inscription at the entrance to the inferno
of Dante's Divine Comedy

courage!
behind that gate
there is no hell

hell has been dismantled
by theologians
and deep psychologists

converted into allegory
for humanitarian and educational
reasons

courage!
behind that gate
the same thing begins again

two drunken grave-diggers
sit at the edge of a hole

they're drinking non-alcoholic beer
and munching on sausage
winking at us
under the cross
they play soccer
with Adam's skull

20. ద్వారం

నా ద్వారా మీరు దుఃఖనగరంలోకి ప్రవేశిస్తారు
నా ద్వారా మీరు శాశ్వత బాధలలోకి అడుగుబెడ్తారు
అన్ని ఆశలను వదులుకోకండి,
నన్ను దాటి వెళ్లేవాళ్లు.
(డాంటీ-డివైన్ కామెడి)

సాహసం!
ఆ ద్వారం వెనుక
నరకమేమీ లేదు.

నరకాన్ని నేలకూల్చినారు
దివ్యత్వపు శోధకులు
మానసిక శాస్త్రవేత్తలు

వ్యంగ్య కథగా మార్చబడినది
మానవత, విద్యా విషయక
కారణాలచే.

సాహసం!
ఆ ద్వారం వెనుక
కథ పునరావృతమవుతుంది

ఇద్దరు తాగుబోతులు గోతులు తవ్వేవాళ్లు
రంధ్రపు అంచువద్ద కూర్చున్నారు

ఆల్కహాలు లేని బీరు తాగుతూ
'సాసేజి' తింటూ మాకు కన్నుగొట్టినారు.
శిలువ కింద ఆదాము శిరస్సుతో 'సాకర్' ఆడుతున్నారు

the hole awaits
tomorrow's corpse
the "stiff" is on its way

courage!
here we will await
the final judgment
water gathers in the hole
cigarette butts are floating in it

courage!
behind that gate
there will neither be history
nor goodness nor poetry

and what will there be
dear stranger?

there will be stones
stone
upon stone
stone upon stone
and on that stone
one more
stone

✧✧✧✧✧

గొయ్యిరంధ్రం ఎదురు చూస్తున్నది
రేపటి శవం కోసం, అది దారిలో ఉన్నది

సాహసం! ధైర్యం!
ఇక్కడ ఎదురుచూద్దాం
ఆఖరి తీర్పుకోసం
నీళ్లు ఊరుతున్నాయి గొయ్యిలో
సిగరెట్ ముక్కలు తేలుతున్నాయి

సాహసం, ధైర్యం!
ఆ ద్వారం వెనుక
చరిత్ర లేదు
మంచితనం లేదు, కవిత్వమూ లేదు.

మరేమున్నది
ఓ అపరిచితుడా?

రాళ్లున్నాయి
రాయి
రాయిమీద రాయి
ఆ రాయి మీద
ఇంకొకటి
పెద్ద రాయి!

✧✧✧✧✧

JAN KOCHANOWSKI
జాన్ కొచానొవ్స్కి

Jan Kochanowski - 1530 – 22 August 1584) was a Polish Renaissance poet who established poetic patterns that would become integral to the Polish literary language.

He is commonly regarded as the greatest Polish poet before Adam Mickiewicz, and the greatest Slavic poet prior to the 19th century

Born at Sycyna, 1530, died at Lublin, 22 August, 1584. He was inscribed in 1544 as a student in Crakow University but left on account of the plague. We find him studying at Padua in 1552 under the best instructors. There he wrote many of his Latin elegies in imitation of Tibullus and Propertius, these early works have little value. Thence he travelled to France, where he lived till his mother's death in 1557, writing more and better Latin poetry. On his return to Poland he received his inheritance of Czarnolas, and was for some time a courtier, first of some great lords, then at the Royal Court. During this period he produced, together with his best Latin elegies, his Polish songs and *Fraszki* (trifles). The former are the first really inspired poetry that appeared in Poland. The *Fraszki*, comical and witty but sometimes coarse, are very instructive, showing what social life was at that time. His "Zgoda" (Concord) and the "Satyr" are political in subject. Weary at last of court life, he retired to his estate. There he wrote "Proporzec" (The Standard) and "Wrozhi" (Omens — in prose). This latter was a pamphlet warning Poles against future dangers and dissensions. He began his metrical translation of the Psalms, wrote more lyrics in Polish and Latin, and the poems "Dziewoslab" and "Sobotka" (description of

certain old Polish customs). He is believed to have married about 1574. After Henry of Valois's flight from Poland, Kochanowski wrote two short Latin poems: the ode, "In Conventu Stesicensi", and "Gallo Crocitanti", the latter being a reply to an attack on Poland by the French poet, Philip Desportes. King Bathori was Kochanowski's hero, and most of his verses henceforth are full of political allusions to his reign. His "Odprawaposlow" (The Envoys Dismissed), dramatic in form, urged the nobles to fight Russia. In 1579 his "Psalter" was complete, written in a most beautiful style, and in 1580 appeared his last and best work, the "Treny" (Lamentations), after his little daughter's death. Kochanowski is the first true poet of his nation in point of time, and first, too in excellence until Mickiewicz. The representative of the Polish chivalry and civilization of his period for his fellow-countrymen he is truly great, having created poetry and made it a gift to his nation — which none but the greatest could do. In religion though influenced by Protestantism and the humanistic trend, he never ceased to be a Catholic, even when attacking the morals of priests and popes. He distinctly declares that disunion in religion would imperil the country, and bade innovators "go to Trent".

On Health

My good and noble health,
Thou matter’st more then wealth.
None know’th thy worth until
Thou fad’st, and we fall ill.

And every man can see,
In stark reality,
And every man will say:
“’Tis health I need today”.

No better thing we know,
No dearer gem we owe,
For all that we possess:
Pearls, stones of great finesse,

High offices and power
- One may enjoy this hour -
And so the gifts of youth,
And beauty are, in truth,

Good things, but only when
Our health is with us then.
For when the body’s weak,
The world around is bleak.

O jewel dear, my home
Awaiteth thee to come;
With thee it shall not perish.
’Tis all for thee to cherish.

✧✧✧✧✧

21. ఆరోగ్యం

మంచిది, ఉన్నతమైన ఆరోగ్యం
అన్నిటికన్న గొప్ప భాగ్యం
దాని విలువ గ్రహించరెవ్వరూ
ఆరోగ్యం తగ్గి జబ్బున పడేంతవరకూ.

ప్రతి ఒక్కరూ చూడవచ్చు
ఆరోగ్యపు వాస్తవాన్ని
ప్రతి ఒక్కడూ అంటాడు–
–'ఇవ్వాళ నాకు కావాలి ఆరోగ్యం'–

ఇంతకన్నా మంచిది మనకు తెలియదు
ఇంతకన్నా విలువైన వజ్రమేదీ లేదు
మన దగ్గరున్న ముత్యాలు, మణులు
మాణిక్యాలు, విలువైన రాళ్లు

అధికారదర్పాలు, శక్తిసామర్థ్యాలు
ఈ ఘడియలో అనుభవించవచ్చు
యవ్వనపు కానుకలనూ
సౌందర్యపు కామనలనూ

ఇవన్నీ గొప్పవే నిజానికి,
అయితే ఆరోగ్యమున్నంతవరకే.
దేహం జబ్బుపడినాక
ప్రపంచం అంధకారమవుతుంది.

ఆరోగ్యమా, నీవు ప్రశస్తమణివి
నీ రాకకై ఎదురుచూస్తున్నది నా గృహం
నీతో అది నశించదు, వాడిపోదు
ఇదంతా నీకే ఆనందించేందుకు!

✧✧✧✧✧

Lament III

So, thou hast scorned me, my delight and heir;
Thy father's halls, then, were not broad and fair
Enough for thee to dwell here longer, sweet.
True, there was nothing, nothing in them meet

For thy swift-budding reason, that foretold
Virtues the future years would yet unfold.
Thy words, thy archness, every turn and bow -
How sick at heart without them am I now!

Nay, little comfort, never more shall I
Behold thee and thy darling drollery.
What may I do but only follow on
Along the path where earlier thou hast gone.

And at its end do thou, with all thy charms,
Cast round thy father's neck thy tender arms.

✧✧✧✧✧

22. విలాపగీతం - III

నీవు తిరస్కరించావు, నా ఆనందాన్ని, వారసత్వసంపదలను
నీ తండ్రి ఆవరణలను, విశాలంగా, బాగా లేనివాటిని
ఇక్కడ నీవుండి ఉండవచ్చు ఎక్కువ కాలం, హాయిగా
నిజం, అక్కడేమీ లేదు, వాళ్లలో ఏమీలేదు

నీ వేగవంతమై పెరిగే కారణం
రాబోయే కాలపు సుగుణాల్ని జోస్యం చెప్పేది.
నీ మాటలు, వంపుసొంపులు, నమస్కరించే విధానాలు
అవి లేకుండా ఎంత జబ్బుపడి ఉన్నాను నేనిపుడు?

లేదు కాస్తైనా సుఖం, అంతేగాక నిన్ను చూడక
ముద్దొచ్చే నీ హాస్యవల్లరి, అల్లరి కానరాక
ఇలాగే కాలం గడుపుతాను
ఇంతకు ముందు నీవు వెళ్లిన దారిలోనే

దారి చివరన నీవుంటావు నీ అందచందాలతో
నీ తండ్రి మెడను చుట్టుకుంటావు చిన్నారి చేతులతో!

✧✧✧✧✧

Lament IV

Thou hast constrained mine eyes, unholy Death,
To watch my dear child breathe her dying breath:
To watch thee shake the fruit unripe and clinging
While fear and grief her parents' hearts were wringing.

Ah, never, never could my well-loved child
Have died and left her father reconciled:
Never but with a heart like heavy lead
Could I have watched her go, abandoned.

And yet at no time could her death have brought
More cruel ache than now, nor bitterer thought;
For had God granted to her ample days
I might have walked with her down flowered ways

And left this life at last, content, descending
To realms of dark Persephone, the all-ending,
Without such grievous sorrow in my heart,
Of which earth holdeth not the counterpart.

I marvel not that Niobe, alone
Amid her dear, dead children, turned to stone.

✧✧✧✧✧

23. విలాపగీతం - IV

నా కనులను నియంత్రించినావు, ఓ అపవిత్ర మృత్యువా
నా కుమార్తె ఆఖరిశ్వాసను చూసేప్పుడు
పక్వానికి రాని కాయను కోసివేయడం చూసాను నేను
భయం, దుఃఖం ఆమె తల్లిదండ్రుల గుండెను పిండివేసాయి.

ఆహ్! ఏనాటికీ నా చిట్టితల్లి వెళ్లిపోయేది కాదు
చనిపోయి, తన తండ్రిని సమాధానపడేందుకు వదిలి
బరువైన సీసపు లోహంగా అతడి హృదయాన్ని మార్చి
ఆమె వెళ్లిపోవడాన్ని నేను చూడగలిగానా, నన్ను వదిలేసి!

ఆమె మరణం ఏనాడూ తీసుకురాలేదు
ఇప్పుడున్నంత బాధను, క్రూరమైన ఆలోచనలను
దేవుడు ఆమెకు కావలసినన్ని రోజులిచ్చివుంటే
నేను ఆమెతోపాటు నడిచేవాడిని పూలదారులలో,

ఈ జీవితాన్ని వదిలేవాడిని సంతృప్తితో
'పెర్సిఫొని' రాజ్యానికి దిగివెళ్లిపోయేవాడిని
ఇంత దుఃఖం నా గుండెల్ని పిండివేస్తుండగా
ఏ నేల ఇంత భారాన్ని మోయగలదు?

'నియోబి' ఇంత దుఃఖించిందా ఆనాడు
తన ప్రియమైన పిల్లలు శిలలుగా మారడాన్ని చూసిననాడు!

✧✧✧✧✧

Lament V

Just as a little olive offshoot grows
Beneath its orchard elders' shady rows,
No budding leaf as yet, no branching limb,
Only a rod uprising, virgin-slim -

Then if the busy gardener, weeding out
Sharp thorns and nettles, cuts the little sprout,
It fades and, losing all its living hue,
Drops by the mother from whose roots it grew:

So was it with my Ursula, my dear;
A little space she grew beside us here,
Then Death came, breathing pestilence, and she
Fell, stricken lifeless, by her parent tree.

Persephone, Persephone, this flow
Of barren tears! How couldst thou will it so?

✧✧✧✧✧

24. విలాపగీతం - V

చిన్ని ఆలివ్ కొమ్మ పెరిగినట్లు
పండ్లతోటలో పెద్ద చెట్ల దిగువన
ఇంకా మొగ్గతొడగలేదు, శాఖలు రాలేదు
సన్నటి కర్రలా, కన్యలా నిటారుగా

తోటమాలి పని ఒత్తిడిలో ముళ్లను
ముళ్లపొదలనూ తీసివేస్తూ కత్తిరించాడా చిన్ని మొలకను.
అది మాసిపోయింది, జీవపు ఛాయను కోల్పోయి
తల్లి వేర్ల దగ్గర పెరిగి, ఇలా తరలిపోయింది.

అలాగే, నా చిట్టితల్లి 'ఉర్సులా'
మా పక్కన తీసుకున్నది కొద్దిస్థలాన్ని
ఇంతలోనే వచ్చింది మృత్యువు, చీడపీడల రూపంతో
జబ్బుపడిన నాబిడ్డ కన్నుమూసింది అకాలంగా మావద్దనే

పెర్సిఫొని, పెర్సిఫొని, ఈ ప్రవాహం
వంధ్య కన్నీళ్లదా? లేకుంటే ఎందుకిలా చేసావు మా జీవితం?

✧✧✧✧✧

Lament VI

Dear little Slavic Sappho, we had thought,
Hearing thy songs so sweetly, deftly wrought,
That thou shouldst have an heritage one day
Beyond thy father's lands: his lute to play.

For not an hour of daylight's joyous round
But thou didst fill it full of lovely sound,
Just as the nightingale doth scatter pleasure
Upon the dark, in glad unstinted measure.

Then Death came stalking near thee, timid thing,
And thou in sudden terror tookest wing.
Ah, that delight, it was not overlong
And I pay dear with sorrow for brief song.

Thou still wert singing when thou cam'st to die;
Kissing thy mother, thus thou saidst good-bye:
'My mother, I shall serve thee now no more
Nor sit about thy table's charming store;

I must lay down my keys to go from here,
To leave the mansion of my parents dear.'

This and what sorrow now will let me tell
No longer, were my darling's last farewell.
Ah, strong her mother's heart, to feel the pain
Of those last words and not to burst in twain.

✧✧✧✧✧

25. విలాపగీతం - VI

ఓ చిన్నారి స్లావిక్ శాఖా, మేమనుకున్నాం
నీ తియ్యని పాటలను విని, ఎంతో అందమైనవవి.
నీవు నడుస్తావు ఆ మహాకవయిత్రి వారసత్వంలోనని.
నీ తండ్రి పొలాలకావల, అతడి వేణువు పాటగా.

ఒక గంట గడచింది కాబోలు ఆనందంగా
నీవు నింపావు దానిని ప్రేమ స్వరాలతో నిండుగా
నైటింగేల్ పక్షి తన గానంతో సంతోషాన్ని పంచినట్లు
చీకటి పడినపుడు, ఏ వెరపూ లేకుండా.

పిరికి మృత్యువు నిన్ను వెన్నాడింది వెనకగా
చటుక్కున నీ రెక్కలను నరికివేసింది
మా ఆనందమంతా మటుమాయమయ్యింది
చిన్ని పాటకు మేము చెల్లిస్తున్నాం అపార శోకంతో.

నీవు పాడుతూనే ఉన్నావు చనిపోయేప్పుడూ
నీ తల్లికి ముద్దు పెట్టినావు, వీడ్కోలులా,
–"అమ్మా, ఇంక నీకు సేవ చేయలేనేమో అమ్మా,
నీ వంటగదిలో నీ పక్కన కూర్చోలేనమ్మా–

నేను వదిలి వెళ్తాను తాళం చెవులు ఇక్కడే
ఈ భవనాన్ని మీకే వదిలి, అమ్మా, నాన్నా"–

ఈ దుఃఖాన్ని ఎలా వెల్లడించను తల్లీ,
నా చిట్టితల్లివి వెళ్లిపోయావే,
నీ తల్లి హృదయం గట్టిది, బాధను భరిస్తున్నది.
నీ ఆఖరి మాటలు విని రెండుగా చీలిపోకుండా ఉన్నది!

✧✧✧✧✧

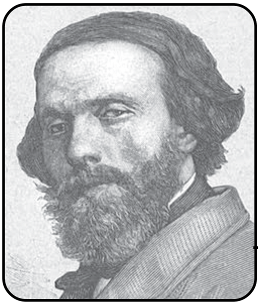

CYPRIAN KAMIL NORWID
సైప్రియన్ నార్విడ్

Cyprian Kamil Norwid, a.k.a. **Cyprian Konstanty Norwid** - 24 September 1821 – 23 May 1883), was a nationally esteemed Polish poet, dramatist, painter, and sculptor. He was born in the Masovian village of Laskowo-Gluchy near Warsaw. One of his maternal ancestors was the Polish King John III Sobieski.

Norwid is regarded as one of the second generation of romantics. He wrote many well-known poems including *Fortepian Szopena* ("Chopin's Piano"), *Moja piosnka [II]* ("My Song [II]") and *Bema pamieci zalobny-rapsod* (*A Funeral Rhapsody in Memory of General Bem*). Norwid led a tragic and often poverty-stricken life (once he had to live in a cemetery crypt). He experienced increasing health problems, unrequited love, harsh critical reviews, and increasing social isolation. He lived abroad most of his life, especially in London and, in Paris where he died.

Norwid's original and non-conformist style was not appreciated in his lifetime and partially due to this fact, he was excluded from high society. His work was only rediscovered and appreciated by the Young Poland art movement of the late nineteenth and early twentieth century. He is now considered one of the four most important Polish Romantic poets. Other literary historians, however, consider this an oversimplification, and regard his style to be more characteristic of classicism and parnassianism.

Funeral Rhapsody
in Memory of General Bem

Singer- **Czeslaw Niemen**

"An oath was given to my father and I have kept it…"
- Hannibal

(i)

Where is the shadow going with his broken hands,
sparks flying out from his knees and spurs?
His laurel sword gleams, his green candles cry wax,
falcons and horses beat the rhythms of a dance
as streaming pennants crack whips among clouds.
There are troop encampments moving across the skies,
trumpet calls blown among flags and signs,
tents pitched in the shade of day's lowered wings.
Did spears pierce dragons, lizards and birds?
Do thoughts sharpen to spear-points among these stars?

(ii)

A woman mourns, collects her tears in a conch shell cup.
She lifts a scented sheaf that bursts on the wind,
seeks directions from grave-posts on a familiar road.
The rest go wild, smash clay pots on the ground.
In this clay's destruction is a mournful human noise.

(iii)

Boys beat their blunt axes in dark rhythms on the sky,
hammer bright brass shields on anvils of light.
A vast banner is spreading its cloth above fires

26. జనరల్ బెమ్ జ్ఞాపకార్థం

(గాయకుడు - Czeslaw Niemen)

"నా తండ్రికి చేసిన ప్రమాణాన్ని నిలబెట్టుకున్నాను"
- హన్నిబాల్

I

అతడి విరిగిన చేతులతో పెరుగుతున్న నీడ ఎక్కడ?
అతడి మోకాళ్ల, మడమల లోహపు ముళ్ల నిప్పురవ్వలెక్కడ?
అతడి ప్రఖ్యాత ఖడ్గపు మెరుపులు, ఆకుపచ్చ కొవ్వొత్తి కరగిన జాడలు,
డేగలు, అశ్వాల నృత్యపు పరవళ్ల సొబగులు,
మబ్బుల మధ్య వినిపించే కొరడా దెబ్బల ఛెళ్లుమనే శబ్ద ప్రవాహాలు,
నింగిలో కదుల్తున్న సైనిక శిబిరాలు,
పతాకలు, చిహ్నాల మధ్య వినబడ్తున్న బాకాధ్వనులు
పగటి దినపు వాల్చిన రెక్కలకింద నీడలోని గుడారాలు
పదునైన బల్లేలు పొడిచాయా డ్రాగన్లను, బల్లులను, పక్షులను?
ఆలోచనలు ఈటెల మొనలై నక్షత్రాల మధ్యన నిలిచాయా?

II

ఓ స్త్రీ విలపిస్తున్నది, తన కన్నీళ్లను శంఖుపాత్రలో పట్టుకుంటూ
ఆమె పైకి లేవనెత్తినది పరిమళాల ధాన్యపు పనను గాలిలో పగలగొట్టి,
సమాధుల స్థలం నుంచి పరిచితమైన దారికి మార్గదర్శనం చేయమంటున్నది
మిగతావాళ్లు వెర్రిగా, చిన్ని కుండలను పగలగొట్టినారు నేలపై,
ఈ మట్టిపాత్రల విధ్వంసంలో దాగున్నది మానవ విషాదస్వరాల ధుని.

III

బాలురు తమ మొండి గొడ్డళ్లను లయగా మోగిస్తున్నారు నింగిలో
కాంతి దాగలిపై ఇత్తడి డాలులు సుత్తి దెబ్బలకు మెరుస్తున్నవి
మంటలకు ఎగువన పెద్ద పతాక తన వస్త్రాన్ని విప్పారుస్తున్నది

whose smoke plumes bend, resembling a bow or spear
in a blue haze tense as a tightrope's steel wire.

(iv)

We'll press on, drown in the rock of a gorge, climb out,
pass under moonlit cloud and trembling stars
towards a lake in darkness, an impassable chasm.
The chanting stops, breaks out again in waves.
We spear-thrust your horse into an open grave.

(v)

We'll watch for cast shadows by treacherous roads
where paths seem lost between fallen boughs,
knowing no human convoy will ever truly pass.
We'll drive our procession on, through sleeping towns,
beat urns at gates, brighten axe-blades on whistling stones.

(vi)

We'll hammer until we've smashed these granite walls
like the winter log-piles that feed our fires –
chant translucent stars from night's brink,
feel the startled jump in our ribs as hearts awake.
We'll go on, gathering lichens from nations' eyes

పొగల కిరీటాలు వంగి విల్లు, బల్లెంలా కానవస్తున్నవి
నీలి మసకపొగల్లో స్టీలువైరు బిగలాగబడుతున్నట్లున్నది

IV

మనం ముందుకు పోదాం, ఇరుకు తోవల్లో మునిగి
కొండల్నెక్కి, వెన్నెలలో మెరిసే మబ్బుల్ని, వణికే తారల్ని తాకి,
చీకట్లో ఉన్న సరస్సు వేపు, దాటలేని అగాధం వేపు
స్మరణ ఆగింది, మరల తరంగాల్లా, ఆగి ఆగి,
నీ అశ్వాన్ని పొడిచి చంపి గోతిలోకి విసిరివేస్తాం.

V

మోసకారి రహదారులపై నీడలకై వెదుకుతాం
పడిపోయిన శాఖల మధ్య దారులు మాయమవుతాయి
మానవ పటాలమటు వెళ్లలేనట్లుగా
అయినా మనం ముందుకు పోదాం, నిద్రించే పట్టణాల గుండా,
ద్వారాల వద్ద చితాభస్మపు కలశాల్ని బాదుతూ,
ఈలలు వేసే శిలలపై గొడ్డళ్ల అంచును కాంతివంతం చేస్తూ

VI

మనం చితగ్గొడదాం గ్రానైట్ గోడలు పగిలేంత వరకూ
మన నెగడులో కాలిపోయే శీతాకాలపు కొయ్యముక్కల్లా,
రాత్రి అంచుల వద్ద వెలిగే నక్షత్రాలను స్మరిద్దాం
హృదయాలు మేల్కొనగా ఉలిక్కిపడిన పక్కటెముకలను స్పర్శిద్దాం.
అలాగే ముందుకు పోదాం, దేశపు నేత్రాలలోని ధూళిని పోగుచేస్తూ!

Dr. LANKA SIVA RAMA PRASAD

M.B.B.S; M.S. GENERAL SURGERY
M.Ch. CARDIOTHORACIC SURGERY
Fellow in VASCULAR SURGERY
Post graduate Diplomate in Human Rights
Post graduate Diplomate in Television Production
Cell animation Specialist- Heart Animation Academy
Computer Animation Specialist- Pentafour- Chennai
Web Engineer and Web Designer- Web City- Hyderabad
Fellow of Indo- Asian Poetry Society
Founder of Writer's Corner / Srijana Lokam
Columnist - Andhra Jyothi (Nivedana)
Founder of Waves (Warangal Aids Voluntary Educational Society)

I. Poetry (Telugu)

1. Alchemy
2. Vaana Mabbula Kanthi Khadgam
3. Tea Kappulo Toofan
4. Tangeti Junnu
5. Karakatakam (Cancer)
6. Oka Sarassu – Aneka Hamsalu (Psychiatry)
7. Marana Saasanam
8. Sri Lalitha Sahasranama Stotram
9. Kuyyo – Morro Satakam
10. Bhairava Satakam

II. Poetry (English)

11. Shades
12. The Twilight Zone
13. My Poem is My Birth Certificate
14. The Pendulum Clock, The Gramophone, The Typewriter and The Pen
15. The Vigilance Whistle!
16. How to Cook a Delicious Poem
17. Windows and Apples
18. The Guerdon of Poesy
19. The Haste Land
20. Bees Need No Invitation When Flowers Bloom...
21. The Poet that launched a thousand poems
22. Walking with My Moon
23. Reflections

III. Stories, Novels, Essays… (Telugu

24. Katti Anchupai (Noir Stories)
25. Chupke – Chupke (Woman diseases)
26. Akshararchana
27. Deepa Nirvana Gandham (Death)
28. Swapna Sastram (Dreams-1)
29. Kalalu-Peeda Kalalu (Dreams-2)
30. Satyanveshanalo (Novel)
31. Sankya Sastram (Numerology)
32. Dr. Jayadev Cartoons (Cartoons)
33. Kathalu – kavitalu
34. Genome (Biotechnology Novel)

IV Stories, Novels, Essays (English)

35. In Search of Truth (Novel)
36. How to be happy (Philosophy)
37. Bouquet of Telugu Songs and Poems

V Translations (English to Telugu)

38. Iliad (Homer)
39. Odyssey (Homer)
40. Epic Cycle (Homer)
41. Three Greek Tragedies
42. The Poems of Sappho
43. Aeneid (Virgil)
44. Pilgrim's Progress (John Bunyan)
45. Paradise Lost (John Milton)
46. Paradise Regained (John Milton)
47. Divine Comedy (Dante)
48. Faust (Goethe)
49. World Famous Stories
50. Namdeo Dhasal Poetry
51. William Blake Poetry
52. Emily Dickinson Poetry – Part I
53. Emily Dickinson Poetry – Part II
54. Emily Dickinson Poetry – Part III
55. Emily Dickinson Poetry – Part IV
56. Emily Dickinson Poetry – Part V
57. Russian Poetry
58. Jalapatam (Eighteen English Poets)

59. Dabbu Manishi (Money Poetry)
60. Santi Yuddham (War-Peace)
61. Christu Adbhuta Geethalu
62. The Path of Christ
63. Silappadikaram
64. Manimekhala
65. Sangam Poetry
66. Conference of Birds (Attar)
67. Masnavi - Part 1
68. Masnavi - Part 2
69. Masnavi - Part 3
70. Masnavi - Part 4
71. Masnavi - Part 5
72. Masnavi - Part 6
73. Madhusala (Edward Fitzgerald)
74. Sougandhika (Master Poems in English-1)
75. Toorpu Padamara (Master Poems in English-2)
76. Prema Kurisina Velalo… (Master Poems in English-3)
77. Vallu Mugguru (Master Poems in English-4)
78. Alanati Kothagali (Master Poems in English-5)
79. Manchu Toofan (Master Poems in English-6)
80. Endaa – Vaana (Master Poems in English-7)
81. Pillanagrovi Pipupu (Master Poems in English-8)
82. Naalugu Dikkulu (Master Poems in English-9)
83. Allanta Doorana Aa Paata Vinavacche (Master Poems in English-10)
84. Divya Vastrala Kosam (Master Poems in English-11)
85. Oka Madhusala (Master Poems in English-12)
86. The Axion Esti (Odysseus Elytis)
87. Love & Death (Frederico Garcio Lorca)
88. Ten Thousand Lines (Edwin Cordevilla)
89. Century of Love (Roula Pollard)
90. Pablo Neruda Poetry
91. Mexican Poetry
92. Inanna (Queen of Heaven and Earth)
93. Sataroopa (A.K. Khanna)
94. Aamani (Master Poems in English-13)
95. Kotha Deepalu (Master Poems in English-14)

VI Translations (From Telugu, Hindi to English)

96. Bhagavatam (Potana)
97. Soundarya Lahari (Sankaracharya)

98. Modern Bhagavadgita
99. Samparayam (Suprasanna)
100. The Tree of Fire (Anumandla Bhoomaiah)
101. The Poems of Kuppam (Seeta Ram)
102. We Need a Language (T.W. Sudhakar)
103. The Broken Grammer (T.W. Sudhakar)
104. The Voice of Telangana (Madiraju Ranga Rao)
105. Fire and Ice (Rama Chandramouli)
106. The Tears of Bliss
107. This is no Streaking (Stories – K.K. Menon)
108. The Pool of Blood (Novel – Ampasayya Naveen)
109. Madhusala (Harivamsa Roy Bacchan)

New ones- to be released

110. Journey to Manasa Sarovar (English poetry)
111. Inanna (The queen of Earth and Heavens)
112. Smooth Hands- Sosonjan A. Khan- (Bilingual)
113. Dancing Winds- Maria Miraglia (Bilingual)
114. Moments- Alicja Kubreska (Bilingual)
115. Tayouan Pai Pai- Yaw-Chin Fang(Bilingual)
116. The World of Extinct Lamps- Izabela Zubko (Tri lingual)
117. Pearls of Wisdom- Pramila Khadun- (Bilingual)
118. The Wind my lover- Ade C. Manila-(Bilingual)
119. The Mystic Mariner- Madan Gandhi (Bilingual)
120. The Casket of Vermilion (English Poetry)
121. The Collected poems of Dr. LSR Prasad and many more...

JAK ZIEMIA PO PIERWSZYM DESZEZU

Like the earth after the first rain

(The Poems from Poland)

తొలి వానజల్లు కురిసిన తరువాత నేలలా...

తొలి వానజల్లు కురిసిన తరువాత నేలలా పరిమళాన్నిస్తాయి ఈ ఆరుగురు పోలిష్ కవుల కవితలు. ఎన్నో ఆటుపోట్లకు గురై ప్రపంచంలోనే అత్యంత దారుణమైన అణచివేతకు, క్షోభకు గురైన పోలండ్ ప్రజలు ఎప్పటికప్పుడు తమని తాము అన్ని రంగాల్లో పునరుజ్జీవింపజేసుకుంటూ వచ్చారు. నాటకీయత, వైయక్తిక అనుభవాలు ప్రధానాంశాలుగా, కాల్పనిక సాహిత్యం అరుదుగా ఉండే పోలిష్ సాహిత్యం అయిదు నోబుల్ బహుమతులను పొందినది. వారిలో Czeslaw Milosz (1980), Wislawa Szymborska (1996) కవులు.

Polish Enlightenment కాలం (1730-40) తరువాత Romanticism, January Uprising - Positivism; Modernist - Young Poland Movement లాంటి ఉద్యమాలు పోలిష్ సాహిత్య చరిత్రలో భాగాలైనాయి. Interbellum (1918-39), రెండవ ప్రపంచయుద్ధం, ఆ తరువాత ఆక్రమణలో ఉన్న పోలండ్ (1945-56); స్వతంత్ర దేశంగా అవతరించిన పోలండ్‌లో సాహిత్యం కూడ అనేక ఒత్తిడులకు లోనై తనను తాను విశిష్టంగా నిర్మించుకున్నది.

Dr. Lanka Siva Rama Prasad

డాక్టర్ లంకా శివరామప్రసాద్